

Foto: MajHan01

MALI 08 – Sista förbandsuppställningen.

Närmed påbörjas en ny årgång av vår eminenta tidskrift. Det är vår avsikt att utkomma med fyra nummer även detta år. Förra året fick vi en del berömmande ord för vårt alster trots att jag personligen inte är nöjd. På något vis är det fantasitorka hos mig. Det vore trevligt att få in lite artiklar om det som läsarna har upplevt av typ resor, minnen från tiden i uniform eller annat. Undantaget politik och religion.

Ett störande moment i vår verksamhet är underlåtenhet med inbetalning av årsavgiften. Vi är medvetna att man kan glömma men att bara låta bli är ganska illojalt och inte enligt vår s k förbandsanda. Vänligen rannsaka Er.

Styrelsen har lagd ner ett gediget arbete med årets verksamhet som omfattar årsmöte, vårresa, KAKFmöte på Gotland, höstmöte, intro av nyanställda på AMF1, ev höstresa, 11 styrelsemöten

och ev *föreläsning på regementet*. Därutöver ska ordf delta i *SMKR Centrala möte, Nordiska mötet* och *regionalt möte*. Kan med detta konstatera att styrelsen verkligen lägger ner mycket ideellt arbete för att hålla Vapenbröderna i fokus.

Har du Vapenbroder synpunkter, förslag eller tips, lämna motion eller tyck till. Framförallt kom till årsmötet!

Det är också önskvärt att gå in på *SMKR* och vår egen hemsida för att se hur kamratföreningsrörelsen lever och vilka begivenheter som erbjuds. Ring gärna upp tidigare arbetskamrater och ta med dom till Vapenbröderna. Det finns en del som kanske blir glada att få ett livstecken och lite kontakt. Var måna om varandra. ■

Slutligen, glöm inte bort att motionera kroppen!
Red.

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Fotograf:

Maja Hansson, AMF1 (majhan01)

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 010 823 30 00

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

VAPENBRÖDERNA

Amf 1, 130 61 Hårsfjärden
www.vapenbroderna.se

Årsavgift:

250 kr
Famijemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 95 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
jaltis48@gmail.com

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Ordförande:

Bengt Persson

1. vice ordförande:

Staffan Vestin

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Leif Eriksson

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Peter Fagrell,
Carl von Gerber, Tommy Aasa,
Magnus de Jong, Jens Ribestrand

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Fredrik Sperling, Anders Joninger

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Hans Granlund

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

ORDFÖRÄNDE

har ordet

NYTT ÅR I EN FÖRSVARSMAKT I POSITIV FÖRÄNDRING

Välkomna till ett nytt år i Vapenbrödernas långa historia. Försvarsmakten fick i budgeten som riksdagen beslutade ett avsevärt ekonomiskt tillskott. Det behövs för att den positiva utveckling som ÖB har föreslagit ska kunna genomföras. Det skapar en framåtanda för personalen och vi får en försvarsmakt som bättre svarar mot de krav som ställs. Men det tar tid att vända en organisation som har bedrivit kräftgång i mer än tjugo år. Jag hade själv förmånen att som reservare tjänstgöra några veckor i höstas och kunde då uppleva en helt annan och positivare anda än den som fanns när jag gick i pension 2015. Det var mycket uppgivande!

På vårt regemente pågår för fullt intagandet av den nya organisationen som jag nämnde i förra numret. Med den följer ett antal omflyttningar inom området. Vapenbröderna kommer också att få nya och bättre lokaler och med det följer en flytt. *Lars-Inge* och *Jocke* planerar för fullt för det. Under året som kommer har vi tre större händelser och givetvis en massa mindre. Den första stora är *vårutflykten till flygvapenmuseet* i maj med inbjudan på annan plats i tidningen. Den andra är genomförandet av den andra *"Introduktionsutbildningen"* för nya officerare på regementet i augusti. Den tredje är *Kamratföreningsträffen på Gotland* i månads-

skiftet augusti–september. Bland de mindre räknar jag *årsmöte*, *höstmöte*, *styrelsemöten* och sedan kan det komma till något mer som vi snabbt vill informera medlemmarna om.

Då är det bra för oss i styrelsen att vi har mailadress till alla medlemmar så vänligen skicka mailadress när du betalar årets medlemsavgift. Tack för att Du bidrar till att Sveriges äldsta kamratförening kan fortsätta och utveckla sin verksamhet.

Min väder- och årstidsbetraktelse går denna gång i moll. Så här i slutet av januari har vi en dryg decimeter snö och i dag mulet och minus sju. I går var det plus en. Dessa varierande temperaturer gör att det blir halt för såväl gång som bil och cykeltrafikanter. TRÅKIGT! Jag har inte sett något spira i rabatterna såsom snödroppar. De ligger gömda i snön men snart kommer de upp när det blir tö. Det var lite deppigt MEN vi går mot ljusare tider och snart blir det vår.

Med ett nytt verksamhetsår följer att vi har en ny överenskommelse med vårt regemente. Den ger oss i styrelsen mer att stå i men också bättre ekonomiska förutsättningar för Vapenbröderna som du som medlem kommer i åtnjutande av. Det kommer vi att berätta mer om vid årsmötet den 14/4 på *Berga*. Inbjudan till årsmötet finns på annan plats i denna tidning. VÄLKOMNA!

Med denna inledning om det nya året avslutar jag min sista *"Ordföranden har ordet"* i *Borg-Skum*. Jag har meddelat valberedningen att jag efter fyra år som ordförande inte ställer upp för omval vid årsmötet. Jag önskar min efterträdare *"Lycka till"* i sitt viktiga värv. Jag kommer givetvis att fortsätta vara medlem och står därför till min efterträdares förfogande om så önskas. ■

Jag vill också tacka alla medlemmar för de åren jag har haft förmånen att vara ordförande i Sveriges äldsta och finaste militära kamratförening.

TACK!

Bengt

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Bernt-Ivan Carlsson, VISBY
Lars Eriksson, TÄBY
Bert Ljungdahl, SÖDERTÄLJE
Britt Moberg, NYKÖPING
Carl-Axel Stein, SALTSJÖ-BOO

VAPENBRÖDERNAS HÖSTMÖTE

MED MIDDAG 2018

Den 25.oktober,

en råkall afton, stegade ett antal hugade Vapenbröder ut mot Östra Brobänken på Marinklassiska Skeppsholmen och det där förtöjda fartyget "Segelkronan". Här skulle nu höstmötet avhållas och detta inte många meter från det klassiska stället där många möten genomförts innan förbandsdöden och försvarsåderlåtningen, likt pesten, drabbade landet. "Segelkronan" är huvudträffpunkten och administreras av SOSS (SjöofficersSällskapetStockholm) som välviligt lät oss njuta av den fina miljön. Vi blev 33 vapenbröder som hade trotsat kvällskylan för att ta plats under däck i den gemytliga salongen. Det var mycket trevligt att återse

många (gamla, förlåt) tidigare kollegor och dessutom några som gästade mötet för första gången – välkomna. Efter att ha passerat baren, som erbjöd god öl, och minglat en stund, klev vi ner till salongen och tog plats vid de smakfullt dukade borden.

Ordföranden öppnade mötet enligt den traditionella dagordningen. Föredömligt tydligt och kort kom vi snabbt till punkten övrigt som omfattade presentation av regementets nye **stabschef Lars Lindblom**. Lars presenterade sig och sin väg till nuvarande befattning. Han har sin professionella start i f d KA 1. Så blev det då dags för sillen och S. S ledsagad av sång anförd av *Staffan* som återigen

har visat sin duglighet med att skapa ett sånghäfte anpassad till kvällen. Som vanligt blev S nr 1 snabbt förpassad till den lekamliga verkmästaren och S nr 2 kunde inropas. Sålunda traditionellt nersköld sillastjart kunde ärtsoppan serveras. Givetvis saknades inte den varma punchen. Sorlet var nu på bra nivå. Så blev då det läge för pannkakan med tillbehör. Ja, och snart dök kaffet upp. Maten var mycket välsmakande och ärtsoppan fick extra beröm – tack för det.

Stämningen var god och så småningom blev det avtropp. Det är min förhoppning att vi åter ses till årsmötet och då gärna med flera vapenbröder i sällskap.

Red.

KALLELSE till

I KAMRATFÖRENINGEN VAPENBRÖDERNA

14 april 2019

Vapenbröderna genomför stadgeenligt årsmöte söndagen **den 14 april 2019** i matsalen på Amf 1, Berga ca kl 10.50–14.00.

Transporter:

Busstransport arrangeras mellan Vaxholm och Berga ToR. Medlemmar kan även själva ansvara själva för den egna transporten till och från Amf 1.

Hållplatser:

OBS! tiderna är preliminära;

*Avgång från färjeläget Vaxholm kl. 09.45, Kronängsvägen kl. 09.47, Statoilmacken vid Påsunds-
vägen kl. 09.48, Engarns hållplats kl. 09.51, Kulla vägskäl kl. 09.56, Danderyds sjukhus kl. 10.10,
Gullmarsplan Yttre kl. 10.30.*

Avtransport: från Berga cirka kl 14.30.

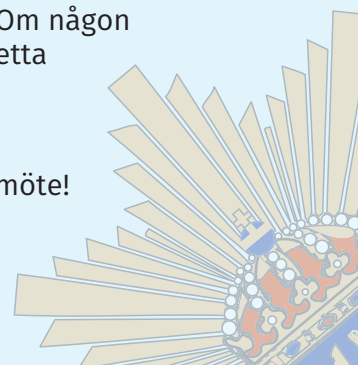
Program:

- ◆ Ankomst till Amf 1 ca kl 10.50.
- ◆ Lunch kl 11.00 till 12.00 i militärrestaurangen Yggdrasil.
- ◆ Kl 12.10 till ca 13.00 årsmötesförhandlingar i militärrestaurangen.
- ◆ Kl 13.00–13.30 Övlt. Adam Camel, presenterar sig och hur han, som chef, genomförde verksamheten med FN-bataljonen MALI 08 under tiden juni till december 2018.
- ◆ Årsmötesförhandlingarna avslutas ca kl 13.30.
- ◆ Kl (ca) 13.30–14.30, guidad rundtur med buss inom garnisonens område

Deltagandet i årsmötet kostar 100 kronor. I priset ingår busstransport ToR Waxholm-Berga och lunch. **Anmälan och inbetalning till Vapenbröderna BG-konto 473-0537 göres senast onsdagen den 27 mars 2019 med fullständigt personnummer och namn till Staffan Vestin på hemtelefon 08-768 28 07 eller mobiltelefon 070-725 29 21. På e-mail: svestin@icloud.com**

OBS! I anmälan ska även anges vilket sätt ni tar er till och från Berga. Ni som väljer busstransport ska ange vilken hållplats ni vill gå ombord på. Om någon medlem behöver speciell kost på grund av allergiska besvär skall detta anmälas i samband med anmälan om deltagande.

Styrelsen önskar er *varmt välkomna* till ett spännande årsmöte!

6. december på **AMF 1**

Jag och Lars-Inge blev inbjudna till denna dag och jag vill dela med mig av mina upplevelser. Det var rätt många år sedan jag lämnade regementet så det är spännande att vara med under just denna dag då *Patrik Gardesten* hade julavslutning. Hur är stämningen på regementet, vad är det som hänt under året, det var många nyfikna frågor som för genom huvudet på väg till **AMF 1**.

Den första aktiviteten var personalsamlingen i exercishallen. *Patrik* med sin tydliga stämma och förmåga att vara tydlig redovisade en stor mängd aktiviteter som har förevarit. Speciellt glädjande för oss i Vapenbröderna var *Patriks* tydlighet om vikten av att kunna sin historia och traditioner för att bättre hantera kommande utmaningar. I detta stycke fick vi beröm för den introduktionsresa med nya officerare som vi genomförde tidigare i år. Under 2019 vill regementschefen stärka banden med oss *Vapenbröder*, så nu behöver vi vara fler som aktiverar oss och ställer upp. Det är många av oss som har ett bagage vi kan dela med oss av.

Patrik beskrev också de kommande två årens större uppgifter med **SWENEX 2019** och **FMÖ 2020** för att nämna något.

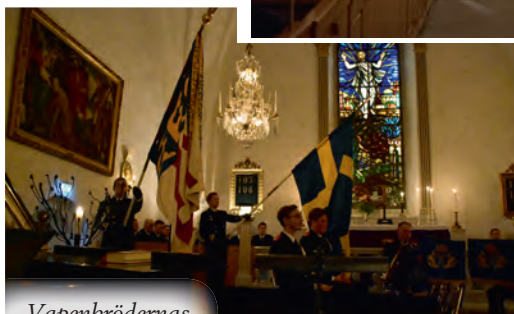
Utöver informationen tog *Patrik* tillfället i akt att befordra ett par medarbetare, dela ut **AMF 1** förtjänstmedalj, Försvarsmaktens tjänstgöringsmedaljer och Hemvärnets medaljer och NOR samt avtacka en medarbetare som gått i pension.

Jag satt och njöt av hur fint *Patrik* med sin tydlighet på ett ödmjukt sätt framhöll vikten av all personal. Det är laget som vinner tillsammans. En fin ceremoni som stärker banden.

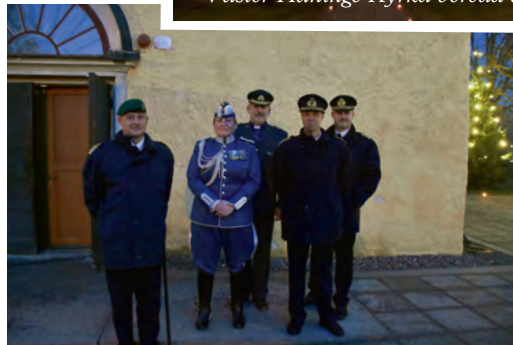
Dagen fortsatte med jullunch där *Marinchefen* var med. Ett lagom stort julbord som åts i lagom takt. Det är alltid trevligt att sitta

Truppen under anmarsch.

Vapenbrödernas Fana fördes.

CAmf1 med Gäster – Marinchef, CLivgardet, C4.Sjöstr.

som besökt vårt regemente kunde vittna om professionalism och framåtanda. Det får man inte utan en bra förbandsanda.

Dagen avslutades med något som kommer bli en ny eller återupptagen tradition – *Adventsvesper*

(kvällsbön) i Västerhaninge kyrka tillsammans med delar ur 4. Sjöstridsflottiljen. Det bjöds på en vesper som jag sent kommer att glömma. Allt från allvarsord, musik och fantastisk sång under ledning av vår trevliga *marinpastor Jael Ahlin*. Det var en glädjens högtid. Jag och *redaktören* satt bredvid varandra och ömsom rös ömsom fick lite fuktiga ögon för att det var så vackert.

Nu sitter jag hemma och försöker sammanfatta dagens intryck. Jag kan konstatera att förbandsandan är hög och cheferna är stolta över sin personal allt från de som skapar förutsättningar för att det kan bedrivas utbildning och övningar via soldater och befäl. Jag är stolt över att vi har en bra *regementschef* som mår om våra yngre och ger dem bra förutsättningar. Tack för att jag fick vara med och dela denna dag med er på vårt kära regemente. ■

Magnus de Jong
SC Amf 1 2003–2005

Efter Allvarsorden i Kyrkan blev det Kaffe och Lussebulle samt allmänt mingel.

Väster Haninge Kyrka beredd att motta Amf1 personal.

Inbjudan till

Vapenbrödernas vårutflykt
till **Flygvapenmuséet**
i Linköping lördagen den 11 maj 2019

Kostnader

Varje deltagare betalar **300 kronor** för utflykten. I priset ingår subventionerad resa ToR med Westins buss och lunch på muséet. Pengarna sätts in på **Vapenbrödernas BG-konto 473-0537** senast tisdag den **30 april 2019**.

Anmälan

Anmälan göres **senast måndagen den 22 april 2019** till **Staffan Vestin** på hemtelefon 08-768 28 07 eller mobilnr 070-725 29 21, eller på e-mail svestin@icloud.com

Bäste Vapenbroder!

Årets vårutflykt kommer att gå till Flygvapenmuséet i Linköping. Ett fantastiskt museum där Sveriges hela flyghistoria presenteras. Du är varmt välkommen att delta.

Resan genomförs om minst 25 medlemmar anmäler sig.

Program

- Kl. 08.00 Avfärd med Westins buss från Östra station i Stockholm
Ett kortare stopp för en kopp kaffe görs under resan till Linköping
- Kl. 11.00 Ankommer Flygvapenmuséet
- Kl. 11.15-12.30 Guidad tur av muséets utställningar, inklusive DC 3-utställningen
- Kl. 12.40-13.40 Lunch (förbeställd)
- Kl. 14.00 Avfärd med Westins buss från Flygvapenmuséet i Linköping
Ett kortare stopp för en kopp kaffe görs under resan till Stockholm
- Kl. 17.00 Ankommer Östra station i Stockholm

OBS! I anmälan ska även anges om någon medlem behöver speciell kost på grund av allergiska besvär.

Information

om KA kamratföreningsträff

Styrelsen för Vapenbröderna vill härmed lämna följande information om årets KA kamratföreningsträff.

Följande text är kopierad från KA Kamratföreningsträffar Facebook-sida.

"Träffen kommer att förläggas till Fårö kursgård som är den enda anläggning som kan härbärgera en träff av denna omfattning. Runt 120 deltagare är inga problem för kursgården. KA 3 kamratförening har nyttjat kursgården för kamratföreningsträffar 2015 och 2018 med drygt 100 deltagare och vi är mycket nöjda med både boende och övrigt.

Fredagen 30 augusti är tillresedag med enklare måltid på kvällen. Lördagens program är inte spikat, men på kvällen blir det traditionsenlig kamratföreningsmiddag. På söndagen 1 september kommer vi att bl.a. besöka Gotlands försvarsmuseums Flyg- & Marindel.

Vi kan f.n. inte ange kostnaden för träffen. Den kommer att bli dyrare än träffarna på Berga och Kungsholmen. Vi har ju inget regemente att luta oss mot i dessa sammanhang. Sen tillkommer resan med destination Gotland.

Efter årsskiftet sätter vi oss ner och förhandlar med Fårö kursgård om priset för respektive deltagare i kamratföreningsträffen. Formell inbjudan försöker vi få ut senast första halvan av april."

I förberedelserna har Vapenbröderna preliminärt erhållit ett platsantal på 20 medlemmar, baserat på erfarenheter från de två tidigare kamratföreningsträffarna.

Styrelsen vill att du som medlem i Vapenbröderna börjar, redan nu, att planera för ett deltagande i kamratföreningsträffen. Styrelsen för Vapenbröderna återkommer med mer detaljerad information om hur anmälan ska ske när KA3 kamratföreningsinbjudan presenteras i Borg-Skum nr 2.

Med varma hälsningar Styrelsen

Mali

- International boundary
- Region boundary
- National capital
- National road
- Track
- 100 Miles

MALI 08

Då var det klart!

Det här är den tredje och sista artikeln om Mali 08:s insats. Den första handlade om vår anhörigdag på Livgardet i april. Den andra skrevs halvvägs in i missionen och den tredje handlar om vår andra halva av insatsen samt hemkomst.

Foto: Försvarsmakten

Task Force-operationer

Tyngdpunkten avseende den operativa verksamheten under vår första halva av insatsen var framförallt att "komma in i matchen" dvs att lära känna området i anslutning till Timbuktu där huvuddelen av vår inhämtning genomfördes och att inhämta eventuellt hot mot presidentvalet som genomfördes i slutet av juli och i början av augusti. Fokus för vår inhämtning var framförallt mot de islamistiskt våldsbefrämjande grupperna, alltså terroristerna. Med start under andra halvan av augusti gick vi in i en ny fas som innebar större operationer längre bort från Timbuktu. De operationerna tog sitt avstamp ur det vi hade lärt oss av inhämtningen i anslutning till Timbuktu under första halvan av insatsen. Det vi bland annat inriktade oss mot var terrorgruppernas logistik, utbredning och påverkan på lokalbefolkningen. Dessa operationer tog ett par veckor att planera, ca en och en halv vecka att genomföra och en dryg vecka att analysera. Samtidigt som förbandet återhämtade, vårdade och förberedde sig för en ny operation. Den absolut minsta tiden mellan de olika operationerna var en dryg vecka.

Den första större operationen, **SIW**, inriktade sig mot ett känt terroristtillhåll väster om Timbuktu och genomfördes under 11 dygn. **SIW** genomfördes under regnsäsongen och bjöd på utmaningar i form av storm och skyfall som har fått tidigare väder att framstå som en vårbris. Fordon sjönk ner i leran där de stod och materiel blåste iväg hundratals meter. Det slet både på materiel som personal. Men kompanistridsgruppen som var ute löste även detta och fullföljde operationen enligt plan. Resultatet av **SIW** blev väldigt bra och det gav oss en hel del viktig information som analyserades och gav oss inriktning mot nästa operation.

Operation **HANS-JOCHEN** följde på operation **SIW** och genomfördes längre sydväst än **SIW**. Vädret under **HANS-JOCHEN** var lite bättre

än under **SIW** då vi närmade oss slutet av regnsäsongen. Operationen hade samma spaningsfrågor som **SIW** och vi kunde då jämföra resultatet mellan de båda operationerna. Under **HANS-JOCHEN** genomfördes även en helikopteroperation under en dag mot en by som på ett sätt binder ihop de båda operationsområdena för **SIW** och **HANS-JOCHEN**. Helikopteroperationen genomfördes med det kanadensiska helikopterbidraget och deras *Chinookhelikopter* tillsammans med två mindre helikoptrar som eskort. Både **HANS-JOCHEN** och helikopteroperationen gav väldigt bra resultat vilket ledde oss till den tredje och sista större operationen, **GUDMUND**.

GUDMUND genomfördes i slutet av oktober och ännu längre sydväst än **HANS-JOCHEN**. Målet för **GUDMUND** var förutom frågeställningarna från de tidigare två operationerna bland annat att identifiera gränsdragningen mellan två olika terrororganisationer som möts i operationsområdet för **GUDMUND**. **GUDMUND** skilde sig i upplägget mot de andra två operationerna då den operationen var mer dynamisk. Det fanns ingen förutbestämd rutt som vid de tidigare operationerna där det var planerat att inhämta mot en specifik marknad under en specifik dag o.s.v. I stället fick den ena dagen leda till den andra vartefter inhämtningen ledde oss. Det visade sig vara ett bra upplägg och resultatet även för **GUDMUND** blev bra.

De tre operationerna gav oss en sammantaget bra bild över terrorgruppernas, logistik, utbredning samt påverkan på lokalbefolkningen. Det visade sig att inflytandet från radikala element är ganska stora och det tar sig bl a uttryck i stängda skolor, eller bara utbildning för pojkar i enlighet med en radikal islamsk läroplan. Dessutom så gav det oss också en bra uppfattning om frånvaron av statliga maliska aktörer som polis, militär eller andra viktiga samhällsfunktioner.

Terrängbil 16 Galt har under natten fastnat i leran under operation SIW.

Svensk Force Commander

Den 2/10 så tillträdde den svenske generallöjtnanten *Dennis Gyllensporre* som *Force Commander* för den militära delen av **MINUSMA**. Han efterträdde den belgiske *generalmajoren Jean-Paul Deconinck* som hade varit chef sedan mars 2017. *Gyllensporre* har ingen lätt uppgift då **MINUSMA** som insats inte går så bra och det finns en rad problemområden att ta tag i. Men jag tycker att *Gyllensporre* satte avtryck tämligen omgående och att han påvisar en stor vilja att förbättra **MINUSMA** Force så att den ska bli mer effektiv. Jag tror att våra efterträdare, **Mali 09**, kommer att märka detta, bli genom ett högre operationstempo och högre krav avseende att resultatlevereras.

Sverige har i och med *Gyllensporres* tillträde en bra representation i **MINUSMA** Force med både *Force Commander* och en svensk *Sector Commander* i form av *brigadgeneral Stefan Andersson* som är chef för *Sektor West* fram till ca april 2019.

Attacken i Ber

MINUSMA-insatsen är som bekant en av de blodigaste i FN:s historia. Även om vi inte har råkat ut för några direkta farligheter än de inledande attackerna som beskrevs i förra numret av *Borg-Skum*, så finns alltid faran där. Människor dör i stort sett varje dag i olika våldsamheter. Den 27/10 attackerades *Burkina Fasos* mindre camp i *Ber*, ca 50 km ost om *Timbuktu*, av en islamsk terrorgrupp. Attacken var en så kallad *komplex attack* där både indirekt som direktriktad eld och självmordsbombarbilar användes. Det slutade i två döda och elva skadade för *Burkina Faso*. Men det hade kunnat sluta betydligt sämre då den andra av de två självmordsbombarbilarna kom in på campen genom den bräsch som den första bilen hade skapat. Dessbättre klickade laddningen på den andra bilen när den skulle detonera vilket fick till följd att vi fick i uppgift att understödja *Burkina Faso*. Vi exploaterade även den klickade självmordsbombarbilen vilket gav oss bra underättelser i hur de bygger dessa bomber. Vår **EOD**-grupp fick även röja laddningen som uppgick till flera hundra kilogram, vilket blev en bra smäll. Så terrornätverken har både intention och kunskap att attackera FN-förbanden i **Mali**. Det gäller att vara vaksam. I efterhand var det inte helt oväntat att just denna camp blev attackerad då de större camperna, likt den svenska campen *Nobel*, har förbättrat sitt skydd avsevärt under den senaste tiden. Då är det lättare att attackera de mindre camperna som är mer avsidat belägna och inte lika kraftigt skyddade.

Generallöjtnant Dennis Gyllensporre.

Kanadensisk helikopter som användes under operation GUDMUND.

Bataljonsförvaltare John Andersson med regementsfanan under armen. Siste man från Mali 08 att lämna Camp Nobel

Söndag 18/11 genomfördes en losskastningsceremoni för att markera att tiden med enbart **Mali 08** på camp Nobel började närma sig sitt slut och att vi påbörjade marschen hem. **Mali 09** hade redan då till viss del kommit till Mali och bl.a. tagit över vår logistikenhet, **NSE**, i Bamako. Men den första huvudomgången av **Mali 09** kom ner veckan efter. Losskastningsceremonin genomfördes i likhet med tilläggningsceremonin som beskrevs i förra numret av Borg-Skum, men givetvis i omvänt ordning. Den förtöjda pansarterrängbilen kastade loss och satte kurs 015° mot spärren Berga. Under ceremonin passades det också på att dela ut **MINUSMA**-medaljen till de som inte hade fått den tidigare. **GSS-K**-medaljen i valörerna guld, silver och brons delades ut till soldater utifrån anställningstid och **CO**-coin delades också ut till medarbetare som hade utmärkt sig lite extra. Jag tycker att det blev en bra ceremoni som markerade skiftet till en ny fas. Men jag var också tydlig med att det inte gick att slappna av, då det fortfarande var en hel del operativ verksamhet kvar att göra. Det är viktigt att behålla fokus hela vägen in i kaklet.

Överlämningen till **Mali 09** genomfördes succésvist från slutet av oktober då NSE i Bamako påbörjades. Huvudperioden var från andra halvan i november fram till början av december. Den siste från **Mali 08** att lämna var förvaltare *John Andersson*, som med regementsfanan under armen, lämnade *Camp Nobel* 9/12. Jag är väldigt nöjd med hur vi genomförde vår **HOTO** med **Mali 09**. Att ge sina efterträdare den bästa möjliga start är väldigt viktigt. Där tycker jag att vi lyckades väldigt väl. Alla ur **Mali 08** gjorde sitt bästa i att överbringa sin kunskap till sina efterträdare ur P4 Skaraborgs regemente. Av den feedback jag har fått så är **Mali 09** väldigt nöjda med hur vi genomförde överlämningen vilket gör mig glad.

Den 2/12 genomfördes överlämningsceremonin mellan **Mali 08** och **09**. Det var en föredömligt kort och värdig ceremoni där bland annat **Amf 1** och P4 regementsmarscher spelades och det paraderades till de båda regementenas fanor. Örlogsflaggan halades till amfibiesignal, som framfördes live av trumpetspelare ur **Mali 09**. Detta som ett tecken på att Marinen lämnade och Armén tog över, varvid den rakskurna flaggan hissades. Under ceremonin undertecknades även överlåtelsedokumentet mellan **Mali 08** och **09**. I och med undertecknandet så hade chefen **Mali 09** formellt befälet över *Swedish ISR Taskforce*.

Cheferna för Mali 08 och 09 undertecknar överlåtelsedokumentet under överlämningsceremonin.

Mali 08 uppställd i Kungliga Tennishallen under medaljceremonin.

Hemkomst

Förbandet **Mali 08** kom hem i fem omgångar med start vecka 846 och den sista under vecka 850. Rotationerna hem gick i stort sett enligt plan med enbart vissa dagars förseningar. Varje hemkomstprogram på Amf 1 varade i två dagar och omfattade materielåterlämning och hemkomst-samtal. **C Amf 1**, öv Patrik Gardesten, tog personligen emot de flesta rotationerna när de landade vilket var en uppskattad gest. Torsdag 13/12 genomfördes en gemensam avslutningsmiddag på **Amf 1** med tillhörande festligheter i exercishallen. Hemkomsten var riktigt bra planerad och genomförd och erfarenheter från hemkomsten av FS 25 år 2013 var inarbetade. Här vill jag ge en eloge till Amfibieregementet för ett bra arbete. Det var väldigt smidigt och pragmatiskt. En extra uppskattning vill jag ge till *Kn Magnus Kahlin* som var chef för planering och genomförande av hemkomsten. Bra jobbat!

Under vecka 850 genomfördes erfarenhetsseminarium på **Amf 1**, framförallt för målgruppen **ATS** och kommande maliinsatser. Det var en bra uppslutning och jag uppfattar att deltagarna var nöjda och att **Mali 10** som precis har påbörjat sin insatsutbildning känner sig ännu bättre förberedda på vad de ska göra. Bra genomfört seminarium från alla ur **Mali 08**.

Medaljceremoni

Fredag 14/12 genomfördes vår medaljceremoni i Kungliga tennishallen. Det blev en väldigt fin och välbesökt ceremoni med en mycket bra uppslutning där kungahuset, den politiska och militära ledningen var representerade. Dessutom var där anhöriga, personal ur **Amf 1**, kamratföreningar och övriga intresseorganisationer. Ceremonin kändes som en väldigt värdig avslutning på en bra mission. Här vill jag passa på att tacka Vapenbröderna för er närvaro.

Framtiden för Mali

Framtiden för **Mali** ser inte ljus ut. Våldet eskalerar både från islamiska terrorgrupper som från interna motsättningar. Det är humanitära problem. Staten har dålig kontroll över landet. De olika beväpnade grupperna i landet håller sig än

så länge till fredsavtalet, men det är skört. **MINUSMA** har press på sig från **FN** i New York att leverera resultat och avseende kvaliteten på de militära förbanden finns det en hel del övrigt att önska. Det innebär att *generalmajor Gyllensporre* har en svår uppgift framför sig att försöka vända denna negativa trend och jag tror att det kommande året kommer att vara ganska avgörande för landets framtid. Självklart hoppas jag att det kommer att gå bra, men det är inte självklart. Vi får se tiden an.

Angående det svenska bidraget så kommer **Mali 10** att bli det sista underrättelseförbandet. De roterar hem i december i år och efter det är det tanken att *Camp Nobel* ska avvecklas av **Mali 11** och eventuellt **12**. Vad som ska ersätta det svenska truppbidraget arbetas det med på Högkvarteret och på Forsvarsdepartementet. Jag har inte en aning om hur ett eventuellt fortsatt svenskt engagemang i **Mali** kommer att se ut. Det återstår också att se.

Förbandschefens sammanfattning

Ur ett förbandschefsperspektiv är jag väldigt nöjd med vår insats. Jag är nöjd med omfattningen och kvaliteten av det vi har levererat. Jag är nöjd med stämningen vi har haft och med den förbandsandan som vi har byggt trots att vi har kommit från ett drygt 20-tal olika enheter ur Forsvarsmakten och att vi har haft en hel del direktrekryterad personal. Vi har upprätthållit ett högt stridsvärde över tiden, trots att vi har haft ett besvärligt klimat med både mycket hög värme, sandstormar och intensiva regnoväder. Vi har haft en bra relation med, och känt ett bra stöd från, den armétaktiska staben, **ATS**. Vi har haft ett bra stöd från **Amf 1**, framförallt avseende hemkomstverksamheten. Alla soldater och officerare har kommit hem hela och rena vilket känns skönt. Jag är väldigt stolt över förbandet **Mali 08** och vill tacka all personal för ett bra jobb. Som avslutning tycker jag att vi väl har levt upp till Amfibieregementets motto *Semper Opus Solve – Löser Alltid Uppgift*. ■
Övlt Adam Camel

Nöjd Marinchef, konteramiral Jens Nykvist, på besök hos Mali 08

MEDALJ ceremoni

Den 14 DECEMBER

Kjvetfanan.

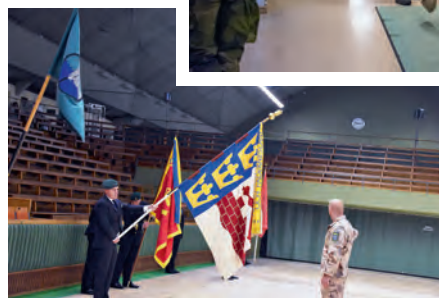
Förberedelser i skymundan.

Självaste pastorn anlägger dagens tjänstedräkt.

H-O med stärkande kopp.

Säkerhetskoll med långnos.

Fanförorövning.

MALI 08

Kontingenten uppställd i avvaktan på dignitärerna.

Stiger upp med stor förväntan om vad denna dag kommer att bjuda på. En glutt ut mellan gardinerna ger inte stora förhoppningar och det verkar lockande att återkrypa ner mellan lakanen. Men se, det går inte an, för dagens uppdrag för B-S måste prioriteras. Jag får stöd av hustru med biltransport till Lidingövägen och kan således på ett bekvämt sätt stiga in i Kungliga Tennishallen. Är framme i god tid.

Idag är det medaljering av soldaterna som har varit i **Mali 08** kontingenten. Kliver oantastat in i hallen där det just då finns personal med hundar från MP som går igenom alla utrymmen. Det känns säkert. Där står jag med min kamera och tjänsteminen och ingen kollar vem jag är. Dom kanske känner på sig att här står en stark supporter för "Saken". Nu anländer också *Regementets Kommunikationschef, J Olsson* och *fotografen Maja Hansson* samt *Kn Strandlund* som tydligen har en säkerhetsfunktion. Nu är jag igenkänd. Får instruktion om var jag skall uppehålla mig under ceremonin. Här hjälper nu

inte ens av **CAmf 1** utformat personligt Fototillstånd. Så, huvuddelen av de bilder ni ser här i B-S kommer från *Maja (majhan01)*. Hon är en duktig fotograf så ingen skugga på det. Nåväl, åter till hallen. Efterhand anländer ansvariga chefer, fanvakt, *Livgardets Dragon musikkår* och flera fanförorare från **Amf 1** och *Kamratföreningar* däribland även vår vackra fana för dagen förd av *Leif "Ecka" Eriksson*. Sällskapet *Kustjägarveteranerna* är på plats med sin fana förd av *Börje Svensson* och *Hans-Olof Dahlgren*. Ävenså är *Kjvet ordf, Olle Neckman*, på plats. Fanförarna informeras om fanföringens mysterie och anvisas platser. Hallen i övrigt börjar fyllas på. På flera ställen upprättas kaffe och bullservering. Soldater iförda tropikuniformer börjar anlända. Lite här och var pågår förövningar av olika händelser under sorlet blandat med enstaka Stämningstoner från *Dragonmusikerna* som skall stå för dagens musikunderhållning. Chefen för musikerna heter *Eugen Qvarnström*, ett namn bekant för oss som varit med under förbandets tid **KA 1**

där hans *farmor* och *farfar* varit verk-samma under många år.

Fler och fler av soldaterna anländer och samlas i ett sidoutrymme där det finns möjlighet till omklädsel och förvaring av packning. **Amf 1** personal ur *Amfibie* – och *Utbildningsbataljonen* anländer och tar plats på läktarna för och akter om *Malikontingenten* vilket ger en bra och stämningsfull inramning.

Kl 09.00 öppnas för anhängarna. Nu strömmar det in människor som snabbt fyller läktarna. En del av soldaterna har varit hemma och haft chans att träffa sina anhöriga och vänner. Men alla hade inte haft den chansen vilket nu tydligt framgick av möten och återseenden.

Vilka känslor

Jag hoppas att en del av bilderna som vi har, bär vittnesmål därom. Personligen blev jag rätt så tagen då jag vet hur det är när en far återkommer från farliga uppdrag i andra världsdelar. (Min far anmäldes saknad i strid hösten 42, anmäldes vara i livet 44 samt återvände 47).

» För att inte bli alltför långrandig ska jag kortfattad redovisa programmet, namn och annat. Jag låter bilderna tala.

Uppställning av Förbanden kl 10.45.

Kl 11.00 Amfibieregementets igenkänningsignal blåstes.

Fanvakten visiteras av Regementsförvaltaren.

Dignitärer intågar och tar plats. Dessa var:

H.K.H Prins Carl-Philip, för dagen iförd fältdräkt. Försvarsminister Peter Hultqvist, ÖB Gen Micael Bydén, Insatsch V-amiral Jan Thörnqvist, Marinch K-amiral Jens Nykvist, Marintaktisch FL-amiral Anders Olovsson, Armetaktisch Gen Tredrik Ståhlberg och Chefen för Amf 1 Öv Patrik Gardesten. Förvisso ett tungt "Gäng".

Musiken inledde med

"Under Blågul Fana" och spelade följande stycken under ceremonin: "Flottans Paradmarsch", den fantastiska fina "Gardeskamrater", "Amfibiekårens Defileringsmarsch" "För Kustartilleriet". Marscherne framfördes med kraft och på ett sätt som skänkte glädje i ett gammalt soldathjärta.

Nästa punkt blev avlämning

Mali 08 till Gen Ståhlberg. Därefter kommenderades "Parad för Fanan" varvid fanvakten fick utföra sitt verk.

Sedan följde en rad tacktal och

enskilda medalj- och diplomutdelningar. Talarna var Armétaktiska chefen, Försvarsministern och Överbefälhavaren.

Sedan började utdelningen av

förtjänstmedaljen till varje man i styrkan. Alla dignitärer gick runt och tackade var och en alltmedan "Gardeskamrater" spelades om och om igen. Ja, det var killarna nog värda – ett handslag som uppskattning har ett stort emotionellt värde.

Slutligen fick

kontingentchefen Övlt Adam Camel hålla sitt tacktal till sitt förband.

Ceremonin avslutades

med allmänt mingel. Soldater och anhöriga blandades med dignitärerna som delade ut minnesplaketter till de som önskade.

En minnesvärd avslutning av en god FN-insats. ■

Dragonmusiken.

Gen Ståhlberg tar emot Förbandet.

Dignitärerna.

Försvarsministern håller tal.

Förbandschefen står först i kön att få medalj.

Särskilda förtjänster premieras.

H.K.H Prinsen deltar i utdelningen.

17 Gen Ståhlberg Medalj och Handslag.

Stilig ram.

Minnesplakett utdelas.

Även ÖB deltar aktivt i minglet.

Ledningen för Mali 08 flankerad av Generalerna och längst ut till höger CAMf1 som haft ansvaret för utbildningen och Ceremonin som blev Brilliant.

ÅTER förening

Att vara själavårdare vid Haninge Garnison

Det många inte vet är att själavården har rötter tillbaka till slutet av 1100-talet. Då kunde en människa som kände sig gammal, var sjuk eller låg för döden vända sig till ett kloster eller till sin sockenpräst för att få hjälp eller stöd. Som tack för stödet fick ofta prästen eller klostret en gåva som tack. För den medeltida människan var det självklart att vårda sin själ, såväl som sin kropp, för att kunna möta Gud när denne kallade.

I Sverige finns en lång tradition med att ha präster knutna till det svenska försvaret. Under medeltiden fanns det präster som följde med militären på uppdrag för att sörja för själavård för de som fanns i armén. Det fanns bland annat präster med i korståget mot Finland under 1100-talet och under *Gustav Vasas* tid blev denna roll som själasörjare i krigsorganisationen mer tydlig. Till fältprästens uppgifter under *Gustav II Adolfs* tid hörde att ansvara för gudstjänster och kristen undervisning bland soldaterna. Fältprästernas höll likpredikan, firade nattvard med sårade och döende soldater och gjorde sjukbesök. När sedan *Gustav III* kom till makten gav han ut ett reglemente för flottan och i denna fanns den kända krigsmannabönen. Detta reglemente angav att fartygschefen skulle avsluta gudstjänsten med att säga: "Gud bevara Konungen och välsigne Fäderneslandet". Detta kom sedan att bli en naturlig del i krigsmans erinran.

Regementspastor nämns för första gången i offentliga handlingar 1720 och under 1800-talet utarbetades en ny form av militär själavårdsverksamhet, då man såg ett moraliskt förfall bland soldaterna och önskade motverka detta. Under 1900-talets början önskade man regementspastorer på heltid för att de värnpliktiga hade ökat och för att motverka återigen motverka ett moraliskt förfall. Det var först 1925 som

pastorerna avskaffades, för att man ansåg att kyrkan kunde stå för prästerna och för att slippa ta kostnaderna själv, detta i samband med en försvarsnedrustning. Det var bara de marina församlingarna i *Stockholm* och *Karlskrona* som behöll sina anställda präster, som armén i *Boden* och *Karlsborg*. 1973 ökade behovet att militär själavård igen. Stiftelsen tog över ansvaret och sedan 2008 finns det en *fältprost* som leder arbetet med hjälp av en *stabspastor*. Det finns *militärpastorer* vid de olika förbanden, som vid hemvärnet. I *militärpastorernas* uppdrag ingår att finnas som stöd för den enskilde värnpliktige och anställd personal. Det är tänkt att prästen ska finnas närvarande vid förbanden, bedriva samtal och själavård, krisstöd och debriefing, hålla korum och minnesgudstjänster och andra kyrkliga handlingar, vara behjälplig med ekumeniska samarbete och religiös samverkan samt utbildning. *Militärpräster* har också varit med på utlandsuppdrag sedan 1956, där uppgifterna har varit desamma som hemma men prästerna har också haft en viktig roll i anhörigekontakterna. Idag har behovet av *militärpräster* ökat igen och samarbetet med försvarsmakten är gott. Det finns också *pastorer* från andra kyrkor och samfund med i den *militära själavårdens organisation*.

Forts s 16

Forts fr s 15

Att vara **själavårdare** vid Haninge Garnison

Rollen som *garnisonspastor* är både rolig och utmanande. Kyrkan har inte en tydlig plats hos svensken idag. Det handlar mycket om att skapa kontakter och att lära känna alla, men främst att alla får lära känna prästen. I flera fall kan kyrkans historia vara till last, då det finns en förväntning om att prästen finns där för att döma eller tvångsomvända individer. Detta är ett stort missförstånd. *Militäsprästens* roll, enligt mig, är att främst vara själasörjare genom att lyssna, se och peppa soldaten och sjömannen. Det handlar om att vara medmänniska och vara närvarande i deras vardag. I detta sammanhang är tro sekundärt, även om jag som präst kan se att behovet av ett andligt stöd kan vara bra för många i vissa situationer. Uttrycket: *i skyttegraven finns inga ateister*, är ett välkänt uttryck som många känner igen och det ligger något i det, när skotten viner runt huvudet och vägbomberna smäller under fordonen. Trots detta är det inte min uppgift som *marinpastor* att omvända, utan snarare att, med backning av Gud, finnas där som stöd och medmänniska i allas livssituationer, oavsett som det är på utlandsmission eller hemma på garnisonen.

Jag har sedan 2017 varit *marinpastor* på *Haninge garnison*. Tiden på garnisonen är full av utmaningar och spännande möten. Det finns alltid saker att göra och individer att lyssna på. Mitt arbete handlar inte om att gå in i psykologens roll, utan att bara lyssna. Jag kan vid senare tillfällen hänvisa människor vidare om så behövs. Som *marinpastor* försöker jag följa med sjömän på fartygen, vara med rekryter och också åka med på utlanduppdrag. Senast var jag i Mali med Amf1, som livavlösare. Det gav mig mer än jag trodde och jag insåg snabbt att det inte bara är för någon individ att åka iväg. Problem som man bär med sig hemifrån expanderar när man är på mission och det man kan hamna i situationer när man är iväg som senare behöver bearbetas i flera år. Den personliga kontakten är viktig för att individer ska

Foto: Maglin16

« I skytte-
graven finns inga
ateister »»

känna trygghet i att komma och berätta att de mår dåligt. Hos soldater och sjömän finns ännu en gömd så kallad skam, uppfattar jag, att man inte är en tillräckligt "tuff" soldat om man erkänner att man kan må dåligt. Det är snarare tvärtom, det krävs styrka och självkänedom att våga prata om hur man mår. Att jag som pastor åker med på mission är bra, för då vet soldater och sjömän om att det går att prata med mig, då jag kan relatera till deras situation.

Detta gäller också i arbetet med rekryter. Att ligga i tält med dem eller marschera med dem, har sin poäng, för då vet de att jag också är villig att stiga in i deras vardag. Precis som under tidigare århundrade är det ännu idag tänkt att prästen ska finnas närvarande vid förbanden, bedriva samtal och själavård, krisstöd och debriefing, hålla korum och minnesgudstjänster och andra kyrkliga handlingar, vara behjälplig med ekumeniska samarbete och religiös samverkan samt utbildning. När jag läste till präst var tanken inte att bli präst i försvaret, men vägarna har lett mig till Haninge garnison. Ibland får jag frågan hur jag kan arbeta med människor som övar för krig. Jag svarar: jag arbetar med människor. *Vilka är vi att döma varandra?* Alla människor behöver uppmuntran och stöd, oavsett vilket kall man fått i livet. Jag vill dessutom arbeta för Sveriges försvar. Att kunna försvara vårt land är en viktig uppgift. Jag läste någonstans: "*Gud och soldaten hedrar vi, när ofred råder och de står oss bi. Men när fred råder och fyllda är faten, glömma vi Gud och förakta soldaten*". Det vi gör inom försvaret är trots allt att lära oss försvara allt vi håller kärt, som vår demokrati, vår frihet, jämlikhet och framförallt våra nära och kära. Man vet aldrig när livet tar en vändning mot det sämre och då gäller det att vara förberedd. ■

Jael Ahlin
marinpastor Haninge garnison